

Denis Toms, *Československo-řecké vztahy v meziválečném období*, Ústav řeckých a latinských studií, FF UK 2021, 37 s.

Denis Toms, student oborů novořecká filologie – serbistika na FF UK a politologie na FSV UK, si pro svou bakalářskou práci vybral téma československo-řecké vztahy v meziválečném období. Práce je přehledně členěna do čtyř tematických celků: úvodního teoreticko-metodologického, druhá část je věnována mezinárodním vztahům v poválečné době, třetí mezinárodním vztahům mezi Československem a Řeckem ve 30. letech a čtvrtá vzájemným hospodářským vztahům ČSR a Řecké republiky. Poslední tematický celek je rutinně věnován závěru a bibliografii.

Profil Denise Tomse, nakolik mohu soudit, odpovídá především politologovi než filologovi, čemuž také vybrané téma bakalářské práce dobře odpovídá. Práce je na první pohled dobře rozvržena, je psaná uhlazeným jednotným stylem bez výstřelků až na chyby (interpunkce, vyšínutí z vazby a překlepy), kterých není málo. I tak dává příslib kvalitního příspěvku s dalším možnému využití ať už jako podkladu pro budoucí diplomovou práci či nějaký studentský projekt.

Tento první dojem nicméně posléze při bližším ohledání vystřídá zjištění, že v internetových odkazech ne všechny linky dobře fungují, v celé práci až na automaticky generovaný odkaz článku „Diplomat Karel Mečíř. Tři divoženky ho připravily o pověst i zaměstnání“ ze serveru novinky.cz chybí data přístupu, ale také chybí informace, jak se student k některým digitálním zdrojům dostal a jakým způsobem s nimi pracoval či vyhodnotil jejich relevanci, jak vyplývá z výše zmíněného, jinak dobře ozdrojovaného, příkladu. Zde mám na mysli hlavně digitálně zpracované telegramy archivu MZV, které Ministerstvo zahraničních věcí nedávno zveřejnilo na portále badatelna.eu. Byl to tento portál či osobní požadavek vznesený na archiv MZV, nebo byly ony dokumenty přejaty ze sekundární literatury, s nimiž student pracoval? Nevím. I když jsou jinak řádně popsány jako např. hned v prvním odkazu na str. 6 (Archiv MZV, Telegramy odeslané, 1922, Telegram č. 901/22). Informace o zdroji a funkční linky chybí i v celkovém bibliografickém výčtu. Prokliky u dalších dokumentů umístěných na serveru provozovaném Národní knihovnou uvedeny jsou, nikoli však automaticky generovány na základě ČSN ISO 690 nabízenou službou stránek, ale zkopírovány z adresní lišty, takže ne vždycky dobře fungují. V případě uvedených telegramů je čtenář ochuzen o možnost si jinak těžko dostupný dokument

prohlédnout přímo od stolu, když už není přiložen v kopii předkládané bakalářské práce, což je velká škoda.

Jako neogrecistka nemohu opomenout absenci alespoň úvodní zmínky o přepisu řeckých jmen do české latinky a vice versa. Autor práce tvrdošijně přepisuje řecké „ou“ jako „ou“ namísto prostého „u“, drží se nejednotného skloňování: „... řeč o Charalambu Simopoulosovi“ (s. 9), naopak pro přepis jména Tomáše Garrigua Masaryka užívá v Masarykově příjmení řecké „zeta“ a „iota“ namísto „sigma“ a „ypsilon“ (Μάζαρικ) a v podobném duchu zase naopak je uveden v češtině Nikolaos Xidakis s měkkým „i“ namísto „y“ (Χυδάκης). Co naplat, že se jedná o převzatý přepis z wikipedie, internetových stránek ministerstev zahraničí či dobových dokumentů jako je např. *Obchodní dohoda z r. 1923*, která, jak zjistíme až při otevření dokumentu, je vyhotovená ve francouzštině a češtině a kde je – logicky – francouzský přepis řeckých jmen pro obě strany určující. To je třeba v práci z oboru novořecká filologie alespoň zmínit a prokázat, že i přes veškeré odlišnosti je možné osoby bezpečně identifikovat.

Absolvent neogrecistiky ale i budoucí profesionální politolog a zpravodaj by měl mít filologické návyky dobře fixované, ovládat je a využívat k případnému vysvětlení a argumentaci. Úskalí špatného či nejednoznačného přepisu spočívá mimo jiné v tom, že nelze dotyčné osoby nebo termíny dohledat v dalších materiálech. Rešerše a spolu s ní veškerá práce tak může uvíznout na neschopnosti příslušná jména sloučit a jednoznačně určit původní zápis. Nespokojím se tak s odůvodněním absence dalších detailů o uvedených diplomatech tím, že „stránky řeckého ministerstva zahraničních věcí nenabízejí bližší informace.“ (s. 9). Jistě existují jiné řecké zdroje, kde lze ona jména dohledat.

Je totiž zarážející, že autor práce neuvádí kromě stránek řeckého ministerstva zahraničních věcí jedinou knihu nebo elektronický zdroj v řečtině. Sama jsem jen při namátkovém hledání našla jméno Joannise Alexandropulose v článku, který napsala Γεωργία Ιωαννί&ον-Μπιτσιάδου, *Η πολιτική κατάσταση στη Σερβία το πρώτο εξάμηνο τον 1915*. Text je volně dostupný na stránkách Makedonské univerzity v Soluni, resp. její knihovny soustřeďující vybrané elektronické časopisy (<https://ojs.lib.uom.gr/index.php/index/index>, Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας). Pokud se autor o jakékoli upřesnění ve výčtu diplomatů pokoušel a nepodařilo se mu to, bylo třeba to uvést a vysvětlit. Na nepřesnosti ohledně jazyka a řecké terminologie v řecky psaném abstraktu pak upozorňuje školitel,

nechávám je proto stranou. Jen ještě dodám, že práce postrádá požadované řecké resumé čili závěr.

Nehodlám na tomto místě pokračovat v dalším výčtu kritických poznámek. Denis Toms byl vždy velmi dobrý student se snahou o poctivý vhled do zkoumaných věcí a nepochybuji, že se o něj snažil i ve své bakalářské práci. Výše uvedenými slovy vyjadřuji spíš jen lítost a zklamání nad očekáváním lepší práce řečtináře.

Jak už bylo jinde řečeno, přes veškeré výhrady je práce psána velmi čtivě vypsanou rukou a se zralým odstupem; upozorňuje na nanejvýš důležité skutečnosti v československo-řeckých vztazích meziválečného období. Škoda jen, že v ní nebylo lepe využito rutinních postupů, přesnosti a péče, lépe zvážena relevance některých dokumentů, o něž se Denis Toms opíral, aby tak mohla být označena za výbornou. Práce nicméně splňuje požadavky na bakalářskou práci a navrhuji hodnocení velmi dobře.

